

Sűrű olaj

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 8. szám, 2022. február 25.

A költő mindedig tudomást sem vett rólam. Ma már idős a *mester*. Verseket és prózákat ritkán ír, vagy egyáltalán nem. *Olívaolaj-termesztő*, ebből van bevétele, a feleségével él. A költőnek korábban sok tanítványa volt. Szerette őket, semmi más nem érdekelte őt úgy, mint a tanítás. A felesége ezt nem nézte jó szemmel, sőt felettébb zavarta, hiszen a tanítványok nála sokkal fiatalabbak voltak.

„Bennük látok csak perspektívát” - ismételte a költő.

Régebben gyakran elvonult a tanítványaival a sziget csendesebb zugaiba. Olykor-olykor egyedül maradt valamelyikkel, ha különösen érdekesnek tartotta arra, hogy költőt „faragjon” belőle.

Szeptember huszonnyolcadika van, a parton sétálok, a sziget egyik távoli részén. A nap perzseli a bőrömet, izzadság folyik le a mellemen. Már szinte a tengerben vagyok, amikor meztelenre vetkőzöm. Alámerülök, jólesik a hideg víz, felfrissít.